
KŘEST KNIHY LADISLAVA MIČEKA

Ladislav Miček – autor historických románů pro dospělé, místopisných knih – a nyní již můžeme říci, že také autor knih pro děti. Letos v říjnu vychází jeho nová kniha pohádek pro děti s názvem **VYPRÁVĚNÍ STARÉHO SEKERNÍKA**. Protože ve středu 26. října chystáme na Rabštejně křest této knihy, položila jsem PaedDr. Ladislavu Mičekovi několik otázek. Musím dodat, že rozhovory s ním jsou vždy velmi příjemné, zajímavé a mnohdy se i zasmějeme. Umí nejen poutavě psát, ale i vyprávět.

- **Máte zkušenosti s psaním knih pro dospělé i děti. Je jednodušší zaujmout dospělého nebo dětského čtenáře?**

S těmi zkušenostmi psaní pro děti to je slabší. Kdysi se mi podařilo „vyrobit“ dvě dějepisné čítanky pro žáky 5. a 6. ročníku základní školy, na té první se mnou spolupracoval tehdejší student archeologie Jiří Militký. To je ale už pomalu třicet let... Potom následovalo založení firmičky produkující učební pomůcky pro základní školy. Pomáhala mi s tím dcera Iveta a bylo to zajímavé tvůrčí období. Na videokazetách a později na nosičích DVD jsme vytvořili řadu audiovizuálních pásem pro vlastivědu a dějepis. S těmi pohádkami jde ale o úplně jiný příběh. Text nebyl původně vůbec určen pro veřejnost.

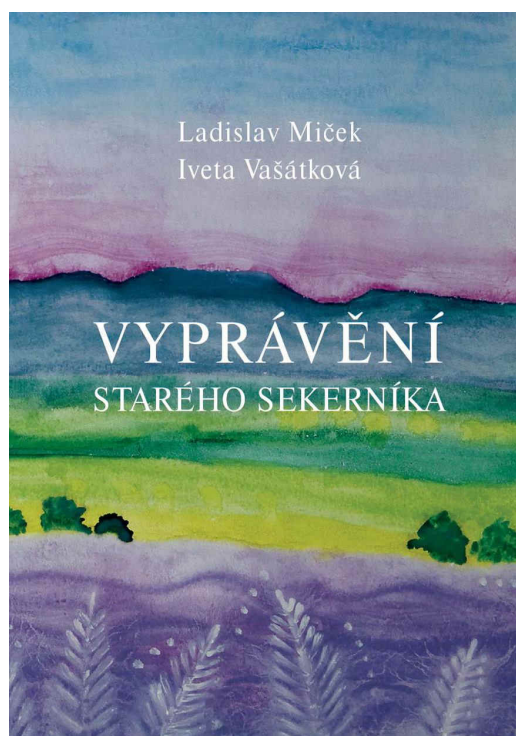
- **Máte na kontě mnoho knih. Kdy a jak k Vám přišel impuls napsat knížku pro děti?**

To bylo tak. V letech 1984-1985 jsem absolvoval vojenskou službu. Bydlel jsem na ošetřovně a měl spoustu času, hlavně po nocích. Ivetě byly tehdy dva roky. Tak jsem jí psal pohádky. A o čem? Souviselo to s předchozím studiem na VŠ. Moje diplomová práce se jmenovala Dřevo a lidé v Orlických horách. Sběr podkladů mě nesmírně bavil, a navíc se mi podařilo potkat zajímavé lidi. Třeba bývalého řídícího učitele Antonína Špinlera z Těchonína. A právě on mě seznámil se světem lidových pověstí Orlických hor. Ty pověsti jsem si zapisoval a na jejich základě vzniklo pásmo pohádek. Text se mým dětem (později se narodila druhá dcera, Hanka) líbil, dokonce jsme ho vylepšovali.

- **Někteří autoři v pohádkách seznamují dětského čtenáře s realitou života tím, že pohádka nemá dobrý konec. Jak je to s Vašimi příběhy?**

Nevím, jestli to jsou čistokrevné pohádky. Vycházejí přece z pověstí Orlických hor a Podorlicka. Dílko je tedy někde na polovině cesty mezi pověstí a pohádkou. Pro pověst hovoří konkrétní umístění v prostoru a v čase, pro pohádku výskyt nadpřirozených bytostí a zásadně dobrý konec. Pokud je některá postava potrestána, zasloužila si to. Patřím jaksí do minulého, možná i do předminulého století, ale s tím se nedá nic dělat.

- **Každého čtenáře Vaší trilogie historických románů jistě zaujme, že děj je osazen převážně do podorlického kraje. A kam patří dějově Vaše pohádky?**

Na to jsem už odpověděl. Vše se odehrává v povodí Zlatého potoka a obou Orlic. Zdejší krajinu důvěrně znám, a proto se literární pokusy odehrávají právě zde. Myslím, že na sousloví „regionální autor“ není nic hanlivého. Fotbalisté Vám potvrdí, že i okresní přebor stojí za to, když člověka hra baví. A psaní je svým způsobem také hra.

- Bude mít kniha pohádek své pokračování?

O pohádky se dnes pokouší kdekdo. Tahle knížečka vychází vlastně úplně náhodou a může za to Kostelec. Někdy před rokem mě vyhledal pan inženýr Kamil Zdrálek a požádal mě, jestli bych mu nezapůjčil nějaké podklady k dějinám školství ve městě. Tehdy právě vrcholila práce na reprezentativní publikaci o Kostelci. Nezbylo než se vydat na půdu, mám tam několik skříní plných popsaného papíru, říkám tomu místu „archív“. Pořádek v těch písemnostech opravdu není. Nastalo tedy hledání, při kterém jsem objevil dávný text pohádek. Po poradě s dcerami jsme se rozhodli, že stojí za vydání. Jen se to celé „zabalilo“ do rámcové povídky. Ta se odehrává ve formanském hostinci v Kvasinách. Ilustrace byly záležitostí Ivety, má na to diplom. Navíc vytvořila tzv. „domalovánky“, které jsou přílohou knížky. Malí čtenáři se tedy budou moci výtvarně projevit... Hanka se ujala korektury textu. Tu provedla také moje kolegyně Mgr. Marta Bělková. O grafiku a tisk se postarala kostelecká tiskárna AG TYP. Tvůrci jsou stejní, jen od vzniku našich pohádek uplynula spousta času.

A pokračování? Myslím, že ne, ale člověk by nikdy neměl říkat „nikdy.“

Za rozhovor děkuje Ing. Marta Klimešová

Chcete-li se dozvědět, kdo to byli sekerníci a mnoho dalších zajímavostí, přijďte na křest knihy VYPRÁVĚNÍ STARÉHO SEKERNÍKA.

Zbývá už jen dodat, že vítání knihy do života se bude konat v příjemné přátelské atmosféře na Rabštejně ve středu 26. října v 17.30 hodin.